सान्त्वनीय Adj. *zur Beschwichtigung dienend, beschwichtigend* (Worte) Karaka 4,8 (385,5).

सान्त्वपूर्व Adj. *beschwichtigend, besänftigend* (Rede). °म् Adv.

सान्त्वय्, °यति, °यते *Jmd beschwichtigen, beruhigen, besänftigen, durch gute Worte —, durch freundliche Behandlung gewinnen, freundliche Worte an Jmd richten;* mit Acc. Âpast. 2,6,14. 7, 8. — Mit अभि, उप und परि dass.

सान्त्वयितर् Nom. ag. *der da gute Worte giebt, freundlich verfährt.*

सान्त्ववाद् m. Sg. und Pl. *freundliche Worte* Spr. 2696. 7765.

सान्दित्य m. Patron. fehlerhaft für शाण्डित्य.

सांदीपनि m. N. pr. des Lehrers von Kṛshṇa und Balarâma, dessen Sohn nach dem Tode von Kṛshṇa wieder belebt wurde, Kâd. 197,10 (331,4).

सांदृष्टिक Adj. 1) **unmittelbar —, alsbald erfolgend.* Angeblich n. (sc. फल). — 2) *evident, unläugbar, vollkommen sicher* Einschiebung nach Varâh. Bṛh. S. 106,6.

सान्द्र 1) Adj. (f. आ) *a) dickflüssig, zäh. — b) dick, dicht* überh. Am Anfange eines Comp. auch Adv. Compar. °तर् (Çiç. 7,43), Superl. °तम. — *c) stark, heftig, intensiv.* Am Anfange eines Comp. auch Adv. Compar. सान्द्रतरम् und सान्द्रतर° (Çiç. 5,57) Adv. — *d) dicht besetzt mit, dicht erfüllt —, voll von* (Instr. oder im Comp. vorangehend). — *e) weich, zart* Açvav. 7,11 (Boden einer Reitbahn). Vâsav. 250,3 (Laut). — 2) *n. *Wald.*

सान्द्रता f. 1) *Dichtigkeit* Çiç. 14,28. — 2) *Heftigkeit, hoher Grad.*

सान्द्रवक्त्र Adj. *mit einer dicken Decke versehen* Çiç. 18,6.

सान्द्रपद् n. *ein best. Metrum.*

*सान्द्रपुष्प m. *Terminalia Bellerica.*

सान्द्रप्रसादमेह m. *eine best. Harnruhr* Karaka 2,4.

सान्द्रमणि m. N. pr. eines Mannes.

सान्द्रमूत्र Adj. *dessen Harn zäh ist* Karaka 409, 2 (so zu verbessern).

सान्द्रमेह m. *eine best. Harnruhr* Karaka 1,19.

सान्द्रमेहिन् Adj. *an* सान्द्रमेह *leidend* Karaka 2,4.

सान्द्रशालिक m. Kampaka 4 vielleicht fehlerhaft für सार्द्र° *ein Händler mit Flüssigkeiten.*

*सांद्राविण n. *allgemeines Zusammenlaufen.*

सान्द्री Adv. 1) mit कर् *a) dick —, dicht machen. — b) verstärken, steigern* Vâsav. 286,3. — 2) mit भू *sich verdicken* Karaka 6,2.

सांध 1) Adj. *am Berührungspunct gelegen.* — 2) *m. Patron.

सान्धकार Adj. *finster.*

*सांधिक m. *Branntweinbrenner.*

सांधिविग्रहिक m. *der über Frieden (Bündnisse) und Krieg entscheidende erste Minister.*

*सांधिवेल 1) Adj. von सांधिवेला. — 2) f. ई *Hibiscus rosa sinensis.*

सांध्य Adj. 1) *aus der Vereinigung —, aus der Verschmelzung hervorgegangen.* — 2) *zur Abenddämmerung in Beziehung stehend, abendlich* 117,21.

*सांध्यकुसुमा f. *Hibiscus rosa sinensis.*

सांध्यभोजन n. *Abendessen* Bhâvapr. 2,159.

सान्न Adj. (f. आ) *nebst Speise* Vishṇus. 74,5. 6. 90,13.

सांनत n. Name zweier Sâman Ârsh. Br.

सांनत्य Adj. *auf das Sichneigen bezüglich.*

सांनकृनिक Adj. = सांनाकिक 1) Çiç. 15,106 (72).

सांनाय्य n. *eine aus süsser und saurer Milch gemischte Spende* Gaim. 5,4,25. 6,5,7. 21. Çiç. 11,41. Nom. abstr. सांनाय्यत्व n. Maitr. S. 1,10,5 (146,4).

सांनाय्यवत् Adv. Kâtj. Çr. 4,4,6.

सांनाय्यकुम्भी f. *der Topf für das* Sâmnâjja Âpast. Çr. 1,6,13. 2,11,9.

सांनाय्यपात्र n. *die Schale für das* Sâmnâjja Âpast. Çr. 1,11,4. 12,1.

सांनाय्यभाजन Adj. (f. आ) *in Beziehung zum* Sâmnâjja *stehend* Çat. Br. 2,4,4,20.

सांनाय्योखा f. *die Pfanne für das* Sâmnâjja.

सांनाकिक Adj. 1) *zum Sichrüsten in Beziehung stehend, dazu das Zeichen gebend.* — 2) *der eine Rüstung zu tragen vermag, waffenfähig.*

सांनाह्यक Adj. = सांनाकिक 2).

सांनिध्य n. (adj. Comp. f. आ) *das in der Nähe Sein, Anwesenheit, das Gegenwärtigsein.* Acc. mit कर् *anwesend —, gegenwärtig sein, Jmd* (Gen.) *sich zeigen;* mit dem Caus. von कर् *herbeikommen lassen, berufen.* °पदे इन् so v. a. *an die Stelle von* (Gen.) *treten.*

सांनिध्यता f. *Gegenwärtigkeit.*

सांनिपातिक Adj. 1) *in Eins zusammentreffend, in unmittelbarer Verbindung stehend.* — 2) *aus dem Zusammentreten der humores entspringend.* कर्मन् n. *die Behandlung einer auf diese Weise entstandenen Krankheit.*

सांनिपातिन् Adj. = संनि° *zusammenfallend, — treffend.* Nom. abstr. °तिव n.

सांनिपात्य Adj. = संनि° *zu vereinigen, zusammenzubringen.*

*सांनिवेशिक Adj. = संनिवेशं समवैति.

सांन्यासिक 1) Adj. *den ursprünglichen, richtigen Wortlaut bildend* Pat. zu P. 3,2,107, Vârtt. 2 und zu 6,1,8, Vârtt. 3. — 2) *m. *ein Brahmane im vierten Lebensstadium.*

*सान्मातुर m. *der Sohn einer tugendhaften Mutter* H. 546.

सान्यपुत्र m. N. pr. eines Lehrers.

सान्यासिक Adj. v. l. für सांन्या° 1).

सान्वय Adj. 1) *nebst Nachkommenschaft, nebst seinem Geschlecht.* — 2) *zur selben Familie gehörig, verwandt, in einer näheren Beziehung zu Jmd stehend.* — 3) *bedeutungsvoll* Daçak. 31,7. — 4) = सकार्य oder कारणसहित Bhâg. P.

सान्वारम्भणीय Adj. *mit der* Anvârambhanîjâ *versehen* Âpast. Çr. 5,24,9.

°साप् Adj. s. 2. सप्.

सापत्न Adj. 1) *von einem Nebenbuhler* oder *einer Nebenbuhlerin kommend.* — 2) *auf Nebenbuhlerschaft —, auf angeborener Feindschaft beruhend.* — 3) *von einer Nebenfrau stammend.* भ्रातर् m. *ein Stiefbruder von Seiten der Mutter;* m. dass.

सापत्नक n. 1) *Nebenbuhlerschaft unter den Frauen desselben Mannes.* — 2) *Rivalität* (Bâlar. 107,2). — 3) *Feindseligkeit, Feindschaft.*

सापत्नेय Adj. (f. ई) = सापत्न 3).

सापत्न्य 1) Adj. (f. आ) *a)* = सापत्न 2). — *b)* = सापत्न 3). — 2) *m. *Nebenbuhler, Feind.* — 3) n. *a) das Verhältniss von Stiefgeschwistern.* — *b) Nebenbuhlerschaft unter den Frauen desselben Mannes.*

सापत्न्यक n. *Rivalität* Bâlar. 31,10.

1. सापत्य Adj. (f. आ) 1) *Kinder habend.* — 2) *nebst Kindern.*

2.*सापत्य m. angeblich = सापत्न = सपत्न्याः पुत्रः Pat. zu P. 6,3,35, Vârtt. 11.

सापत्रप Adj. (f. आ) *beschämt, verlegen* Çiç. 5,3. Du. V. 7,15.

सापद् Adj. *in Noth —, im Unglück befindlich.*

सापदेशम् Adv. *unter irgend einem Vorwande* Daçak. 62,10.

सापमान Adj. *von Verachtung begleitet* Spr. 2053, v. l.

सापर Adj. (f. आ) *nebst Westen* Varâh. Bṛh. S. 3,4.

सापराध Adj. (f. आ) 1) *schuldig, der sich Etwas hat zu Schulden kommen lassen.* — 2) *fehlerhaft, falsch* Utpala zu Varâh. Bṛh. 2,21.

सापरान्त Adj. *nebst dem Lande* Aparânta Kathâs. 120,76.

सापवादक Adj. *einer Ausnahme unterworfen.*

सापक्रव Adj. (f. आ) 1) *sich verstellend* MBh. 6, 65,22. — 2) *versteckt, verhüllt.*

सापाय Adj. (f. आ) 1) *der mit Widerwärtigkeiten*